

Zij wel

Vijf succesverhalen uit de Lage Landen

Een jonge banddrummer groeit uit tot een waar tieneridool; een drumstudeerde van de Rockacademie wordt direct na haar eindexamen beschouwd als nieuwe Nederlandse drumsensatie; een onbekende Nederlandse drummer speelt in L.A. als enige live-drummer op een miljoenenverkopende Amerikaanse funk-hiphopplaat; een aan de weg timmerende drummer en producer krabbelt op na een ongeluk en vindt aansluiting bij een van de hotste Nederlandse rockbands van dit moment; een Belgische alleskunner betreedt het hoogste internationale jazzpodium in de band van Joe Zawinul. Wij vroegen **Jamie Westland (Di-rect)**, **Maartje Simons (League Of XO Gentlemen)**, **Jef van Veen (sessies bij Outkast)**, **Stephen van Haestregt (Within Temptation)** en **Stéphane Galland (Joe Zawinul)** naar het verhaal achter hun succes.

door Jean-Paul Heck

Dat er in Nederland en België aardig wat drumtalent rondloopt, weten we allang, en dat de top der Lage Landen internationaal goed meekan, is ook niet nieuw. Zo hoeft Hans Eijkenaar zich nergens voor te schamen als hij tijdens de clinic van Steve Gadd op het podium wordt gevraagd, The Drumbassadors maken de blits op het Modern Drummer Festival 2003, Dennis Chambers noemt Cesar Zuiderwijk als inspi-

ratiebron, en video-opnamen van de ritmesectie van Nueva Manteca dienen in New York als lesmateriaal.

Het is altijd goed en inspirerend om te zien dat Nederlandse en Belgische drummers aan de weg timmeren, of het nou gaat om een opkomende jonge hond of een nationale topper die internationaal doorbreekt. De vijf drummers in dit artikel zijn op bijna alle fronten zeer verschillend: leeftijd, ervaring,

muziekstijl, ambitie... Zij hebben eigenlijk maar één ding gemeen; alle vijf maakten zij recentelijk een dramatische sprong voorwaarts in hun carrière. Was het toeval of het resultaat van een uitgedacht plan? Kwam het aanwaaien of was het de beloning na jaren zwoegen en volhouden? Was het dom geluk of puur talent? Vijf nieuwe toppers van de Lage Landen vertellen hun verhaal.

Jamie Westland - Di-rect

‘Ik heb mezelf echt de tyfus geoefend.’

Jamie Westland is met zijn negentien jaar de jongste van de vijf geportretteerde drummers. Hij is ook de allerbekendste. Westland heeft alles mee. Hij is talentvol, ziet er goed uit en speelt in een van de bekendste bands van Nederland. Maar het succes kwam niet vanzelf. Hard werken, veel jammen en zelfs wedstrijden van het Nederlands Elftal aan je neus voorbij laten gaan. Het hoort er allemaal bij, op de weg naar succes.

‘Ik ben een perfectionist. Ik wil altijd dat het helemaal goed is. Dat heb ik altijd al gehad. Ik vind het geven van een show ook heel belangrijk op een podium. Maar dat kun je alleen doen als je een banddrummer bent. Ja, of je moet Hans Eijkenaar heten. Er zijn echter maar weinig echte bands in Nederland. Kijk, als je de drummer van Rob de Nijs ziet (Han Wouters; red.), die ik overigens een hele goede drummer vind, dan zie je hem achter een scherm zijn ding doen. Dat moet je bij een band als Di-rect niet doen.

‘Ik ben niet zo enorm geschoold als dat soort mensen. Ik heb wel les hoor. Oscar Kraal is mijn docent. Hij is geweldig, maar ook een beetje gemeen. Als je een oefening niet goed hebt gedaan, doet hij ’m tien keer beter voor. Dat werkt bij mij. Oscar is echt ongelooflijk. Maar ik heb natuurlijk ook wel talent. Muzikaliteit zit ook in de familie. Mijn vader was bassist, mijn opa trompettist. Ik heb tot mijn dertiende klassiek piano gespeeld en dat ging mij

best aardig af, maar het was niet erg rock ’n’ roll, en dat was wel wat ik wilde.

Stoere jongens

‘Vanaf mijn dertiende ben ik gaan drummen en heb ik mezelf echt de tyfus geoefend. Veel meegespeeld met platen van Marco Borsato en ook Michael Jackson. Drummers als Jeff Porcaro, John JR Robinson en Ton Dijkman, wat een geweldige muzikanten, ernstig vet! Mijn grootste voorbeeld is toch Stewart Copeland. Waanzinnig, dat verhaal met die elastiekjes rond zijn vingers om zijn traditional grip te trainen. Hij zweefde weliswaar als een gek, maar het klonk waanzinnig.

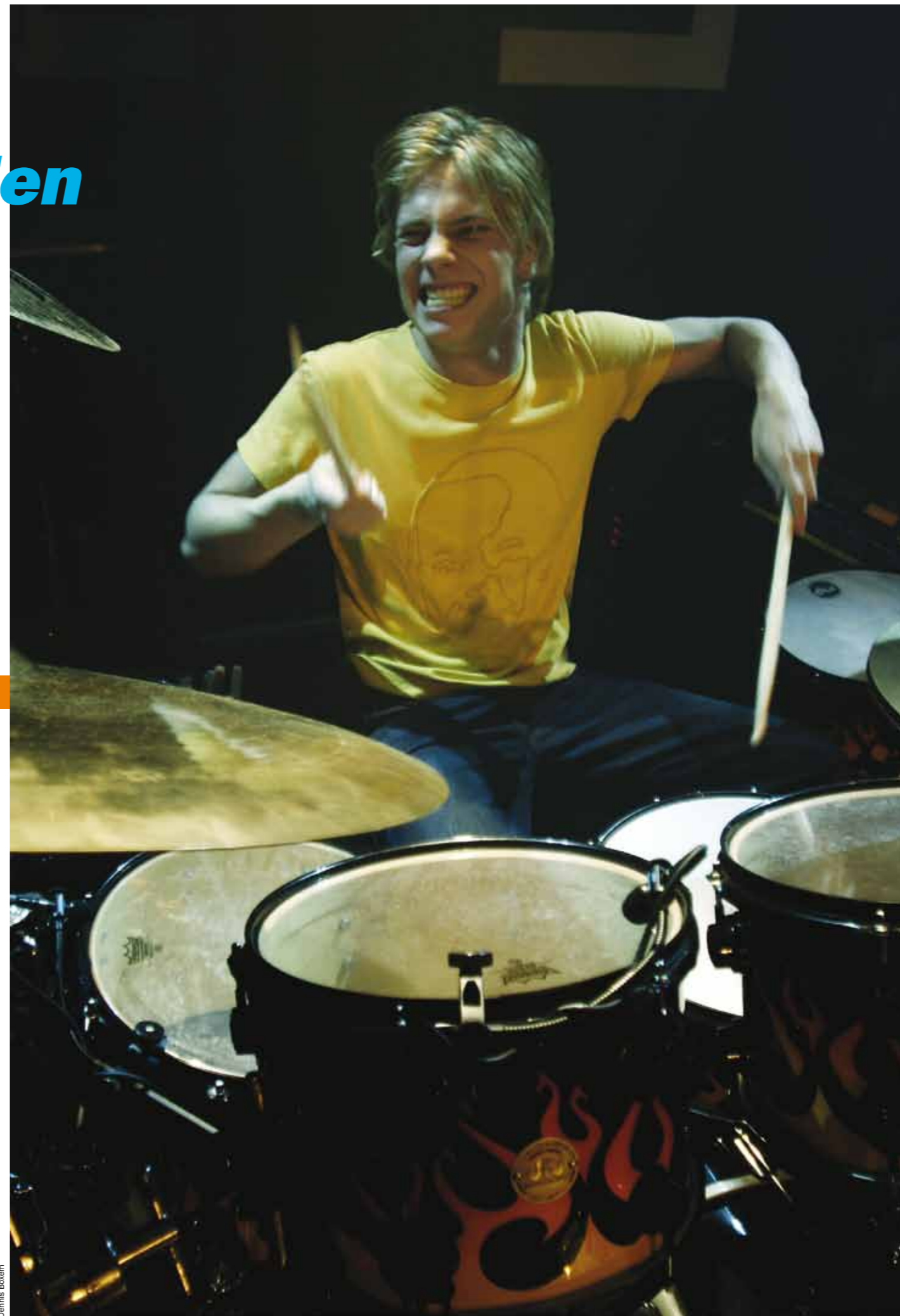
‘Op mijn veertiende kwam ik in het jamsessie-circuit terecht. *Sweet Home Alabama* en meer van dat soort oude blueskrakers speelde ik voor motorclubs. Zat ik na afloop met mijn colaatje in de hand

tussen allemaal van die stoere jongens. Daar heb ik geleerd om met een bluesfeel te spelen. Vanuit die sessies is Di-rect ontstaan. We hebben jongens bij elkaar gezocht die eigen liedjes wilden maken en spelen. We hebben een demo opgenomen en toevallig kwamen we op een uitgaansavond in Den Haag dj Rob Stenders tegen. We hebben hem die demo gegeven, eh... nee, we hebben hem er zelfs voor laten betalen. De volgende dag draaide hij het nummer *Just the Way I Do* op de radio en meteen daarna stonden de maatschappijen in de rij.’

Schuldig

‘Toen speelde ik nog op een Sonor Designer, waarvoor ik drie jaar had gespaard door vakken te vullen in een supermarkt. Na drieënhalve jaar ben ik overstapt op DW. Ze adverteerden met een drumstel dat was gemaakt van 700 jaar oud hout uit Canada, en mijn interesse was gewekt.

‘Ik voel mij het meest op mijn gemak als ik aan het spelen ben. Dat losse spel is geen pose. Ik vind het heel vervelend als drummers housterig zitten te spelen. Ik ben daar nooit bewust mee bezig geweest. Het is gewoon lekker. Ik sla wel hard. Ik verniel heel veel bekkens en daar voel ik me soms schuldig over. Maar ja, hard op een bekkens slaan klinkt zo lekker. Rockdrummen beheers ik nu goed, maar ik wil uitgedaagd worden. Daarom ben ik nu veel bezig met >>

Dennis Boxem

>> latin en jazz. Ik leer ook veel van mensen zoals de Duitse drummer Marco Minneman. Zijn boeken zijn erg inspirerend.

‘Ik moet bijleren want ik wil mijn spel constant verbeteren. Dat is wel nodig als ik ooit studiodrummer wil worden; dat is toch wel een doel. Ik heb al een paar studioklussen ge-

‘Ik voel mij het meest op mijn gemak als ik aan het spelen ben.’

Dennis Boxem

daan. Ik heb bijvoorbeeld songs ingespeeld voor Jim en Dewi (beiden bekend van Idols; red.), natuurlijk met een clicktrack. Spelen met een click gaat bij mij vanzelf; ik ben er niet bang voor. Bij Di-rect speel ik alles met clicktrack in.’

Goocheltrucs

‘De laatste tijd heb ik zelfs een paar clinics gegeven. Raar hoor: 200 drummers die met de armen over elkaar naar je staan te kijken. Ik heb dan wel zoiets van: nou zal je het krijgen ook! Ik ken mijn zwakke punten en die probeer bij dat soort gelegenheden te vermijden.

‘Of ik mazzel heb gehad? Natuurlijk! Maar ik werk er nu wel keihard voor en als het niet lukt wat ik in mijn hoofd heb, jammer dan. Mijn fanatisme is groot. Als het Nederlands Elftal moet spelen op een dag dat wij moeten repeteren? Jammer voor die wedstrijd maar die repetitieafspraak staat, klaar! Op school miste ik dat fanatisme. Daar zat ik alleen maar aan twee stokken te denken. Ik heb het geluk dat ik vrij snel dingen leer die mij interesseren. Een paar jaar terug zag ik een goochelaar die heel handig was met kaarten. Ik wilde dat ook kunnen. Nu maak ik iedereen gek met die trucs, want ik beheers ze helemaal. Dat is wel typisch Jamie Westland, ja.’